

SENTÈNCIA 2000-55 DE 18 DE DESEMBRE DE 2000

CASS. Pensió mínima de 5.000 punts. L'article 41 del Reglament tècnic no exigeix que el període de cotització fos ininterromput.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. B.M.F. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 19 de gener de 2000, confirmant en alçada la decisió del 27 de desembre de 1999, sol·licitant l'atorgament d'una pensió mínima de vellesa de 5.000 punts en base a l'article 41 del Reglament Tècnic de la CASS a partir del 26 d'octubre de 1999.

2.- En la sentència de 25 de juny de 2000, el Tribunal de Batlles ha estimat la demanda promoguda pel Sr. B.M.F..

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 20 de setembre de 2000, la CASS estima principalment que el demandant no pot obtenir la pensió mínima ja que no ha cotitzat a Andorra de manera ininterrompuda, ja que ha cotitzat durant una mica mes d'un any a França.

La CASS ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de 31 d'octubre de 2000.

4.- En la seva contesta de data 10 d'octubre de 2000, el Sr. B.M.F. manifesta principalment que complia totes les condicions previstes per l'article 41 del Reglament Tècnic. En particular, aquest text no exigeix que el període de cotització fos ininterromput.

El Sr. B.M.F. ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 31 d'octubre de 2000.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- El litigi es basa sobre l'aplicabilitat de l'article 41 al Sr. B.M.F. ja que no ha cotitzat de manera ininterrompuda des de 1968 (període de cotització d'un poc més d'un any a França) i que, d'altra banda, ha cotitzat a la classe mínima A.

Tercer.- Com ja ha jutjat aquesta Sala en varies ocasions, principalment en la sentència 99-30 de data 30 d'octubre de 1999, l'article 41 del Reglament Tècnic comporta disposicions clares que s'han d'aplicar literalment. No és de la competència dels tribunals d'afegir condicions que no són expressament previstes per la llei.

En conseqüència, la demanda presentada per la CASS s'ha de rebutjar.

Quart.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIO

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la CASS.

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar que l'agent té dret a gaudir d'una pensió mínima de vellesa de 5.000 punts a partir del 26 d'octubre de 1999, i que la diferència resultant entre la nova pensió mensual en relació amb l'anterior satisfeta meritarà interessos legals fins la data d'execució de la present Sentència.

Tercer: No fer especial imposició de les costes ocasionades en aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.